

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 13, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΥΠΟ

Ξ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ

Τελειωθέντος τοῦ **Κυρίου ὑπουργοῦ**, τοῦ λεπτοτάτου, ψυχολογικοῦ, ἀναμέστου ἀληθείας καὶ συγχρόνου πολιτικῆς ἐνεστότητος μυθιστορήματος τοῦ ἐν ἀκμῇ Παρισινοῦ Εὐγενεῖου Κλαρετῆ, ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες ἔθνικόν μυθιστόρημα πρωτότυπον τοῦ ἀειδίου ἱστοριοφιλολογοῦ καὶ μεσαιωνοδίφου Ζαμπελίου, τοῦ

ΚΡΗΤΙΚΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ

πρὸ δωδεκαετίας περίπου ἐκδοθέντας ἐν Βενετίᾳ καὶ ὑπὸ τινων λογίων μόνον ἀναγνωσθέντας καὶ σχεδὸν εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀγνώστους.

Ἐνομίσασμεν ὅτι ἐκθάπτομεν θησαυρὸν αἰσθημάτων ἔθνικῶν, φρονημάτων ὑγιῶν, ἰδεῶν πατριωτικῶν, κόσμον ἐμογενῆ τυραννηθέντα ὑπὸ τῶν Φράγκων, τμήμα ἔθνικῆς ἱστορίας αἰμασσοσύης καὶ φρισσοσύης ἐτι ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, ὑπερβεν δὲ ὄλων αὐτῶν ὡς λευκὴν κεφαλὴν ἐπιπολάζουσαν τὴν μορφήν τῆς Σοφίας Δαμουλῆν, τῆς ὁποίας τὴν ἑξοχὸν εἰκόνα ἐλπίζομεν ἐν τέλει τοῦ μυθιστορήματος νὰ παράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν. Οἱ

ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

εἶνε μυθιστόρημα ὑπερ πρέπει νὰ κοσμήσῃ πᾶσαν ἑλληνικὴν ἐστίαν, τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα νὰ διεισδύσῃ εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα, αἱ ἰδέαι, τὰ αἰσθήματα, ἡ ψυχὴ, τὰ δάκρυα, οἱ χαρακτῆρες δέον νὰ ἐντυπωθοῦν εἰς τὴν σύγχρονον γενεάν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὴν Κυριακὴν ἐκδίδεται τὸ Α' φυλλάδιον τῶν **Κρητικῶν Γάμων**.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ ὄραϊον μυθιστόρημα τοῦ **Ἰουλίου Κλαρετῆ** περατωθὲν πρῶτον ἐν τῇ *Συλλογῇ Μυθιστορημάτων* πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ μας ἀντὶ **ν. δρ. 1.80.**

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΧΟΛΕΡΑ

Καὶ ὅταν ἡ ἀγωνία καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν φορολογουμένων ἤχησῶσι μέχρι τῶν σαξωνικῶν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὧτων, πάραυτα ἡ αὐτῶν Ἐξοχότης ἀνοίγει ἐν τι βιβλίον ἀγγλικὸν καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογεῖ φορολογία τριάκοντα φράγκων καὶ ὅτι ἐν Ἑλλάδι εἰς ἕκαστον πολίτην ἀναλογεῖ μόνον 29 φράγκων φόρος καὶ ὄχι μόνον 29, ἀλλὰ καὶ 28 1/2 ἄρα οἱ Ἕλληνες φορολογούμενοι ἔχουσιν ἄδικον ἐξανιστάμενοι καὶ διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῶν ἀποτροπαίων οικονομικῶν σχεδίων τοῦ πρωθυπουργοῦ. «Κατὰ τί εἴσθε ἀνώτεροι τῶν Ἀγγλων καὶ θέλετε νὰ πληρώσητε ὀλιγώτερα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ; » Καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Τήνου, Λήμνου, Σίφνου καὶ Φολεγάνδρου συναισθανόμενοι ὅτι αἱ νησιώτισσαι ἐπαρχίαι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, Σκωτίαν καὶ Ἴρλανδίαν, κλίνουσι ταπεινῶς τὴν κεφαλὴν καὶ συνομολογοῦσιν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἔχει δίκαιον καὶ ὅτι δὲν φορολογούμεθα οἱ Ἕλληνες ὡς Ἀγγλοι. Τοιοῦτοτρόπως, διὰ τῶν βιβλίων, τῶν λεξικῶν καὶ τῶν στατιστικῶν ἀνεμορφώθημεν κατὰ τὰς δύο παρελθούσας συνόδους εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε κατεστρέψαμεν καὶ τὰς μικρὰς παραδόσεις τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν διοικήσεως καὶ ἀπελακτίσαμεν καὶ τὰ ὀλίγα διδάγματα τῆς διοικητικῆς ἡμῶν πείρας ἐξ ὧν ποτὲ ἠδύνατο νὰ προέλθῃ καλόν τι ὑπὲρ τῆς ἀτυχοῦς ταύτης χώρας.

Τοιοῦτοτρόπως ἐν χώρᾳ, ὅπου ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς εἶνε εἰσέτι πατριαρχικὴ, ὅπου ἡ ἐξαγωγή περιορίζεται εἰς δύο ἢ τρία εἶδη, ὅπου ἄνευ τῆς ἐξώθεν εισαγωγῆς θὰ εἴχομεν τὴν μπουπόταν ὡς τροφήν καὶ τὴν κάππαν ὡς ἔνδυμα καὶ ἴσως ὡς οἰκημα, ὅπου ἡ παραγωγή ἀποτελεῖ πολλοστὸν τι ἐλάχιστον τῆς ὅλης ἐμπορικῆς κινήσεως, ἐν χώρᾳ, ὅπου ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται εἰσέτι διὰ γυμνῶν χειρῶν, ὅπου ζυμώμενοι εἰσέτι τὸν ἄρτον μας διὰ τῶν ποδῶν, θέλει ὁ πρωθυπουργὸς νὰ ἐξαναγκάσῃ ἡμᾶς, νὰ ἐξισωθῶμεν κατὰ τὴν φορολογικὴν δύναμιν πρὸς ἔθνη, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγή καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον διανεμόνται καὶ ἐκμεταλλεύονται πᾶσαν τὴν ὑδρόγειον σφαιρᾶν ! Εἴσθε οἱ ἔσχατοι τῶν ἡλιθίων ἢ οἱ ἔσχατοι τῶν ἀγυρτῶν ; Πρὶν ἢ παραβάλετε τοὺς φόρους, οὓς πληρώνει ἕκαστος Ἕλληνα πρὸς οὓς πληρώνει ἕκαστος Ἀγγλος, δὲν συγκρίνετε πρότερον τί παρά-

γει· ἐκάτερος αὐτῶν; Ἀλλὰ δὲν συμφέρει ὑμῖν ἡ τοιαύτη σύγκρισις· διότι θ' ἀπεκαλύπτετο ὅτι ἕκαστος Ἑυρωπαῖος παράγει ὡς 100 καὶ φορολογεῖται ὡς 10, ἐν ᾧ ἕκαστος Ἕλλην παράγει ὡς 10 καὶ φορολογεῖται ὡς 9· τὸ ἐν δέκατον ἀπομένει αὐτῷ ὡς κεφάλαιον, ὡς ἀποταμίευμα καὶ ὡς διατροφή. Αὕτη εἶνε ὑπὸ γενικοῦς χαρακτήρας ἡ ἀλήθεια, ἢν ὑποκρίνεσθε ὅτι δὲν ἐννοεῖτε, διὰ νὰ φορολογήσητε σκληρότερον καὶ ἐπιβουλότερον κοινωνίαν, ἢτις δογᾷ πρὸς ἐργασίαν καὶ πρὸς πλουτισμὸν καὶ τὴν ὁποίαν καταμαρῶντα ἀκριβῶς εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν πρώτην φοράν μετὰ τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τοῦ 62 παρίστατο σπουδαιοτάτη εὐκαιρία ἐργασίας, ἀποταμιεύσεως πλουτισμοῦ καὶ κοινωνικῆς προόδου.

Καὶ διατί πρὸς Θεοῦ, ἐτέθησαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὡς φραγμὸς μετὰξὺ τῆς πατρίδος καὶ τῆς προσδοῦ, καὶ ἐμποδίζουσιν αὐτὰς νὰ τείνωσι πρὸς ἀλλήλας τὴν χεῖρα; Διὰ νὰ ἀποκτήσωσιν ἐπιρροὴν, διὰ νὰ ἐνισχυθῶσι πολιτικῶς διὰ νὰ κυβερνώσιν ὅσον τὸ δυνατόν πλειότερον χρόνον. Ἀλλὰ δύναται νὰ οἰκοδομηθῇ πολιτικὴ ἐπιρροὴ ἐπὶ τῆς κοινῆς γυμνότητος καὶ δυστυχίας; Ναι, ἀπαντᾷ ὁ Μακιαβέλις, καὶ καὶ ὁ Τρικούπης. Κατὰπτυστος πολιτικὴ σχολὴ βλέπουσα ἐξαφανιζομένη ἀπὸ τῆς Ἑuropῆς τὴν τυραννίαν, ἐδίδαξε καὶ ἀνέπτυξε τὴν ἀρχὴν τῆς ἠθικῆς βίας ὡς ἔπλον τῆς τυραννίας καὶ ἐφαντάσθη τὸ Κράτος ὡς πρότυπον νοσοκομείου, ὅπου μία γραῦς ὑγιῆς δύναται νὰ δεσπόσῃ ἐπὶ χιλίων ψυχορραγούντων ἀνδρῶν. Καὶ οἱ πολιτευταὶ οἱ ἡμέτεροι, ἐπιτήδειοι πάντοτε παρῶδοι τῶν ἐν Ἑυρώπῃ, ἐνηγκαλίσθησαν τὰ δόγματα τῆς σχολῆς ταύτης καὶ θαυμάζουσιν ἑαυτοὺς ὅταν μίαι τι πανουργία τοῦ μαθητευομένου αὐτῶν ἐγκεφάλου ἐπιτύχῃ τὴν ἐξαπάτησιν τῆς κοινωνίας καθ' ὅλους τοὺς κανόνες. Ἡ φιλοτιμία τοῦ πανουργεῖσθαι ἀντικατέστησε παρ' αὐτοῖς τὴν φιλοτιμίαν τοῦ πράττειν τὸ καλὸν καὶ αἰσθάνονται ἀληθῆ ἀγαλλίασιν ὅταν βλάπτοντες

παντοιοτρόπως τὴν χώραν, προσεπαυξήσωσι τὰ πολιτικὰ καὶ χρηματικὰ αὐτῶν κεφάλαια. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ σκέπτεσθαι κοινωνία ἀποτελουμένη ἐκ πολιτῶν ὑγιῶν καὶ πλουτοῦντων καὶ ἀνεξαρτήτων εἶνε δυσπειθὴς καὶ δυσγαλιναγωγῆτος· ὅπως εὐκολυνθῇ τὸ ἔργον τοῦ κυβερᾶν καὶ καταστῇ προσιτὸν καὶ εἰς τὰς περσοτάτας φύσεις πρέπει ἡ κοινωνία νὰ πτωχυνῇ, νὰ δυστυχῇ καὶ νὰ ἐπαιτῇ.

Ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπῃ ἡ οἰκονομικὴ χολέρα μετεδόθη ἀπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὴν κοινωνίαν. Κατὰ τὸ παρελθὸν αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀκολασίας καὶ τῆς διοικητικῆς φαυλότητος προερχόμεναι, δὲν ἔβηγον τοῦλάχιστον τὴν κοινωνίαν εἰμῆ λίαν ἐλαφρῶς, ἡ δὲ Ἕλλάς ὁμοιάζε πρὸς γεγυμνασμένην ὀρχήστραν, ἧς τὰ μέλη γνωρίζουσι νὰ μὴ ἀφίστανται τῆς ἀρμονίας καὶ ὅταν μεθῶν ὁ μουσικοδιδάσκαλος διαφθεῖρῃ τὸν ρυθμὸν. Τί συμβήσεται μετὰ τὴν νέαν ταύτην τροπὴν τοῦ ζητήματος οὐδεὶς ὁ μὴ προβλέπων. Ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἀφεθῇ ἐλεύθερον νὰ συμπληρῶνῃ τὸ σύστημα αὐτοῦ, τὰ ὀλίγα σήμερον κρούσματα θὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ ἡ χολέρα θὰ θύσῃ καὶ θὰ ἀπωλέσῃ ἐντὸς ὀλίγου. Δὲν μεταφράζονται οἱ νόμοι ξένων ἐθνῶν ἀτιμωρηταί κυβερνήται μεταφραστῶν ἀποκαλύπτει μὲν ἔσως ὄρους ἀχθοφορικῶς, ἀλλ' οὐχὶ προσόντα κυβερνητικά. Οἱ νέοι φόρολογικοὶ νόμοι σβύνουσι τὴν παραγωγὴν καὶ συντρίβουσι δακτύλους πολλοὺς καὶ ἐξαιρέτους τῆς μικρᾶς ἡμῶν οἰκονομικῆς δάσεως. Ἐξήκοντα ἔτη διέφευσαν ἀπὸ τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας ἵνα ἀναπτυχθῇ εἰς ὁ σπουδαῖον εὐρίσκειται σήμερον ἡ καλλιέργεια τοῦ κηπουρικοῦ καὶ ἡ οἰνοποιεῖα καὶ ἡ οἰνοπνευματοποιεῖα τὴν ὁποίαν καταστρέφει ὁ κ. Τρικούπης διὰ μιᾶς μεταφράσεως. Διὰ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ τεθῇ ἐν λοιμοκαθαρητικῷ ὑπὸ κάθαρσιν καὶ εἰς νουτῆ αὐτὸ καθ' ἑαυτὰ, ἀς εὕρῃ τὴν ἀξίαν τύχην του, ἀλλ' ἀς σωθῇ ἡ κοινωνία.

Κ. Ἱεροκλῆς

III ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ III

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 537.)

Τὴν ἀγδὸν ὥραν καὶ πεντήκοντα λεπτά, ἡ ἄμαξα, ἣτις εἶχε παραλάβει ἐκ Σατοῦ τὸν ἰατρὸν Λέγενδρον καὶ τὴν Ἰωάνναν, εἰσῆρχετο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἔστη πρὸ τῶν βαθμίδων τοῦ μεγάλου ὑποβάθρου, ὅπου οἱ δύο ταξειδιῶται κατέβησαν. Εἰς τὸν ὑπηρέτην, ὅστις προῦχώρησεν ἵνα λάβῃ τὸν ὁδοιπορικὸν σάκκον, ἔδειξεν εἰσιτήριον ἐνομιάζσεως σιδηροδρομικῆς ἀμαξίας προωρισμένης διὰ δύο ταξειδιῶτας μέλλοντας νὰ μεταβῶν ἐκ Παρισίων εἰς Νανσύ καὶ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης εἰς Ἐπινάλ.

Ἡ νεῆνις ἔφερε συνεχῶς τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ παραθύρου, παρατηροῦσα τὰς σκιαγραφίας, αἵτινες ἐφαίνοντο ταχέως καὶ διεδέχοντο ἀλλήλας ἀκαταπαύστως. Ἐνίοτε ἐποίει ἐπιφώνησιν τινα βλέπουσα δένδρα, θάμνους, αἰκίας, αἵτινες ἐφαίνοντο πρέχουσαι, αὐλακας ἡρωτριωμένους, αἵτινες ἐφαίνοντο ὅτι περιστρέφοντο καὶ διεσκέδαζεν αὐτῷ ὡς παιδίον.

Ἐν Νανσύ ἐδέχθη νὰ περιμείνῃ ἡμίσειαν ὥραν πρὶν ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ἀμαξοστοιχίας τοῦ Ἐπινάλ. Οἱ ὁδοιποροὶ ἡμῶν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ σταθμοῦ, ὅπου ὑπῆρχε πολὺ πλῆθος. Ἡ ὠραιότης τῆς Ἰωάννας ἐφέλκεν ὅλων τὰ βλέμματα ἐξεταζόντων αὐτὴν περιέργως καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ἡ ὠχρότης αὐτῆς, οἱ στυγοὶ ὀφθαλμοὶ αἵς, ἡ θλίψις τῆς, τὸ μαρμαρῶδες καὶ φιλάσθενον ἐξωτερικὸν τῆς παρήγον αἰσθημα βαθέως οἴκτου. Ἐλεγον δὲ χαμηλοφώνως.

- Εἶνε δυστυχὴς ἀσθενής, ἦν περιδιαβάζουσι.
- Πρέπει νὰ ἦνε στηθικὴ. Τοσοῦτον ὠραία καὶ εὐειδής καὶ ν' ἀποθάνῃ... Τί κρίμα!
- Ἴσως εἶνε ἀναιμικὴ.
- Ἀδιάφορον, δὲν θὰ ἀργήσῃ πολὺ ἡ δυστυχὴς μικρὰ!
- Ἀποθάνῃ τὸν φθινόπωρον κατὰ τὴν πτώσιν τῶν φύλλων.
- Οὐδεὶς ὑπόπτειεν ὅτι ἡ ἀσθένεια τῆς Ἰωάννης ἦτο ἡμρανία.
- Ὁ παρασημοφορημένος οὗτος κύριος, ἐξήκολούθουν, πρέπει νὰ ἦνε πατὴρ τῆς.

— Βεβαίως πατὴρ τῆς, τοῦτο φαίνεται ἐπαρκῶς. Δὲν βλέπατε μετὰ ποῖας εὐμαρείας ἐπαγρυπνεῖ ἐπ' αὐτῆς καὶ πῶς τὴν ἐπιβλέπει; Ἰδοὺ ἀγάπη, ἰδοὺ τρυφερότης.

— Ἀμέσως, μικρὰ μου, θὰ σὰς δῶσω νὰ πίνετε, εἶπεν ὁ ἰατρός.

Οὐδόλας φροντίζαν διότι πάντων τὰ βλέμματα εἶχον προσήλωθαι ἐπ' αὐτῆς, ἠνείως τὸν προῦ αὐτοῦ σάκκον, ἐλαβεν ἐπίχρυτον κάθον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔχυσεν ἐν πρώτοις